

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czárna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, 1. em.
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
9-11 óra között,
Holonya, nester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután aláírató
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendőek
Hírlapok vissza nem adatnak

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidékről
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4. hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bérletje 30 kr
Nyílt-térre 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszúaszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s sz

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukes Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

88-ik szám.

Brassó, Szombat, augusztus 4-én.

IV. évfolyam 1888.

Brassói általános nyugdíjintézet.

1844. óta áll fenn Brassóban egy általános nyugdíjintézet. Tagja lehet bárki, a ki tizenhét éven keresztül fizeti az előírt illetékeket, hogy majdan nyugdíjat élvezzen élet-hossziglan.

Minden hiánya mellett tagadhatatlanul nagyon praktikus intézmény, mely évről-évre növekedő évi-járadékot biztosít az intézet tagjainak.

A gyakorlati cél eredménye közel nyolcz-ezer tag, — oly tekintélyes szám, mely akár-mely testületben is számot tesz, s minővel a rőrskereszt-egyleten s az E. M. K. E.-n kívül aligha fog még egy hazai egyesület is dicsekedhetni.

Az intézet Brassóban székel ugyan, de tagjai vannak egész Magyarországon, Ausztriában és Romániában.

Ily intézet, helyes vezetés mellett, nagy jövővel bírhatna. Ebből önként következik, hogy rossz vezetés mellett az ellenkező vár reá, azaz már csaknem be is következett.

1845-ben az intézet teljes nyugdíjat fizetett még, de 1888-ban már a teljes nyugdíjnak csak ötödrészét fizeti.

Régi bűnök, könnyelmű, szakértelem nélküli gazdálkodás eredménye, hogy ma a tagok egy forint helyett csak husz krajczárt kapnak s hogy az egykor virágzó állapotban volt intézet ma ott áll, hogy tagjainak tekintélyes száma határozottan követeli a felszámolást.

Az intézet kitünően állott, dacára a patriarchális vezetésnek. Ekkor építési mánia lepte meg az igazgatóságot és bár az alapszabályok tiltják, házépítést határozott el. Oly házat, melybe befektetett 271,893 frt 38 krt, de melynek tényleges értéke, ha eladásra kerülne a sor, aligha volna eladható 120—130 ezer forintért, mert értéke csakugyan nem több.

Ez a ház ma, midőn minden helyisége el van foglalva, alig hajtja ki a befektetett tőke négy százalékát, holott a ház most még adómentes is, míg ha tíz évi adómentessége lejár, akkor a 10,250 forint 20%-a házbéradóra megy, tehát a tőke már annyival kevesebbet fog jövedelmezni.

Tönkre kellett mennie, mert alapítási évé-

től kezdve mintegy husz évig minden számítás nélkül dolgozva, közel 700.000 frttal többet fizetett ki nyugdíjakban, mint tényleg szabad lett volna; mert egyetlen háza építéséhez külön téglagyárat kellett vennie 42,571 frt 85 kron, mely ma nemcsak hasznát nem hajt, de még kárral is jár, s végül mert pénzeit nem adja ki teljesen biztosan, minék következtében azon helyzetbe jutott, hogy alapszabályai egyenes és határozott rendelkezései dacára kénytelen volt 76.139 frt 56 krért házát összevásárolni, a melyek — feltéve, hogy mindig telvél lakókkal — alig hajtának 4%-ot.

Ez egy kis képe az intézet pénzével való gazdálkodásnak.

Mi következik már most ebből?

Az intézet bukása, a tagok érzékeny anyagi károsodása.

Az e heti közgyűlés élénk kifejezést is adott ennek, sőt sok oldalról hangoztatva is lett az intézet likvidációja.

Az érdekeltek elégtelensége nagyon természetes. Hogy likvidációt kérnek, az még természetesebb: legalább a befizetett tőke egy részéhez jutnak s nem veszítik el egészen, a mi az intézet törzsvagyonának évről-évre történő csökkenése mellett nagyon valószínű.

Van az intézet vezetésében valami nagyon feltűnő. Ez a kezelés immenzis drága volta. Az intézet kezelése évenként — a legutolsó kimutatást véve alapul — 10.228 frt 43 krba kerül. Ez borzasztó sok. Hasonlítsuk össze ez intézetet a szervezetében sokkal szélesebb körű, nagyobb E. M. K. E.-vel, azt találjuk, hogy ott a kezelés alig kerül 4000 forintba, holott itt a tízezer forintot is felülmúlja. — Megengedjük, hogy itt a pénzkezelés komplikáltabb volta nagyobb költségeket okoz, de ily költség semmikép sem áll arányban a tőkével s még kevésbé a jövedelemmel, a melynek ez csaknem 15%-a.

A közgyűlés — fájdalommal bár — beletnyugodott sorsába s elvette a likvidációt, elodázta az ügyet egy évre. Ezt értjük. Az a párt, a mely győzött, azonos azzal, mely nálunk minden téren győzelmes.

De egyet nem értünk. Az elégtelenségnek lármáznak, nyugtalankodnak, röpiratok jelennek meg, a melyeknek sorsa, szemben az uralkodó párttal, előrelátható. Ezek az eszkö-

zök soha sem fognak célra vezetni Brassóban. De ahhoz az eszközhez, mely egyedül nyújthat sikert s megnyugtatót, a mely törvényes is e mellett, — ehhez nem folyamodik senki. . . .

Már pedig ott van minden egyet és intézet alapszabályainak záradéka: a mennyiben az intézet a tagok anyagi érdekeit sértené, az államkormány által megvizsgálható és a vizsgálat eredményéhez képest működésétől vagy ideiglenesen, vagy véglegesen felfüggeszthető. Miért nem veszik igénybe az illetők a belügy-minisztert?

Ez esetben, ha csakugyan baj van, segítséget nyernek; ha nincs baj, megnyugtatót.

Belföld.

Brassó, aug 3. (A regálék megváltása.) Bécsből írják a »Pester Correspondenz“-nek: »Itteni, a hitelintézettel érintkezésben álló körökben azon meggyőződésnek adnak kifejezést, hogy a magyar regálék megváltás finanszírozásának üzletétől a bank csoportja nem eshetik el, mert egyedül ő rendelkezik elég tőke fölött, hogy a kibocsátandó címleteket a magyar kormány által kívánt időn át — esetleg 3—5 évig — a nyílt piactól távol távol tartsa. Ugy mondják, hogy a csoport, és egyedül ő, be is van avatva a magyar kormány részéről a tervezett, operáció némileg sajátos lényébe, tehát legjobban van azon helyzetben, hogy elfogadható ajánlatokat tegyen.

Különben a regale-megváltás oly roppant nagy összeget ölel fel, hogy a hitelintézeti csoport alkalmassint szívesen beleegyezik abba, hogy az Union-bank csoportját, mint már ismételtén történt, tekintélyes hányadrészszer részesítse az üzletnél. A csoport vezetése, így tehát a legnagyobb kvótával való részesítés, a magyar általános hitelbanknak jut, melynek vezérigazgatója a finanszírozás módjának végleges megállapításánál minden esetre szintén meg fog hivatni a tanácskozáshoz.

Külpolitikai szemle.

Brassó, aug. 3.

Vilmos császár esti fél hatkor érkezett meg a kikötőbe, hol fogadtatására Ferdinánd schleswig-holsteini herceg nejével, Günther herceg a rendőrségi főnök és Liebenau udvari marsall jelentek meg. A császár azonnal a márványpalotába hajtatott. Utazását a császár igen jellemzőleg, Bismarck hercegnél, a német

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

D A L.

Száradt bükkfán fáradt fecske csicsereg,
Mesél, mesél — tán egy bús történetet.
Két szív van a halvány kéregbe vésve,
Azon vérzett el szegény fa gyökere!

Fenn az égből bágyadt estfény szomorog,
Búcsuzik két gyászba borult felhő ott.
Ölekeznek, alig válnak egymástól,
S belehalnak bánatukba valahol.

Sóhajtó viz partján üők betegen,
Kővé válni be jó volna itt nekem!
Nyáron a lomb, télen a hó fődne be —
S nem sajogna akkor semmim, semmim se!

Baráczy Sándor.

Tíz cseber viz.

Harmath Lujza elbeszélése.

Brassó délkeleti részében, az úgynevezett „Posztarét“-en, egymás mellett fekszik egy kisebb és egy nagyobb kiterjedésű kert, melyeket közös kut köt össze és annál fogva oly különös históriája van, hogy minden érző ember, ki valamit ad a szerető szívek dobogására, meghallgathatja.

Ha már ennyit okultam történelemből, tovább

folytatom, azon reményben, hogy a halgatók nem fognak hiányozni.

Ezelőtt pár évtizeddel az említett kettős kert egyé volt, az öreg Csejtés Andrásé s a kut, mely most az elválasztott kertek válaszfalát képezi, valóságos kincset képezett, a maig is vizszükében szenvedő Posta-réten.

Nem is hívták másként Csejtés uramat, mint Kutas Andrásnak, mely nevet, a könnyebb megérthetőség okáért, mi is megtartjuk.

Kutas András, mikor megismerjük, a hetvenet járja s így nem sokat ígérhetünk a hátralevőkből még számára. Magasra nőtt, de az idő súlya alatt megörnyedt ember, komor, haragos vonásokkal s kevés szóval.

A gazdasszonyi teendőket egy özvegy asszony testvére vezette, kinek egyetlen gyermeke volt a szép Kutas Sárika, bátyjának és anyjának szemefénye. A gazdaságban egy távoli rokonuk, a husz-huszonkét éves Laczi segített, kit mindenki Sárika vőlegényének tartott.

És volt is valami a dologban. Ha András bá, ott ült a ház előtti padkán s látta, hogy miként olvad a munka a két fiatal keze alatt, örömmel gondolt az időre, midőn ő e két gyermekre majd áldását adhatja s azok aztán együtt megtartják az ő nagy fáradtsággal és meggyötört szívvel.

Csakugy a szívek dolgát nem lehet ily könnyedén intézni s nagy baj az, hogy az öregek mindig elefelejtik az ötven év előtti dolgokat.

Öreg, nyugodt észszel ugy képzelik, hogy elég ha azt mondják az ifju szívnak: ime ez a neked szánt élettárs — szeresd.

Ugy képzelik, hogy az ifju szív könnyen hajlik az okos szóra s nem forró szíve dobogását, nem heves vére lüktetését, hanem a komoly megfontolással elébe irt irányt követik.

Oh, ifjuság, te vidám, ragyogó tavasza az emberi létnek! Mily kedves vagy te gondtalan, szíved uralma alatt álló éveidben! A későbbi élet minden bölcs tapasztalata, nyugodt örömei, beteljesült vágyai nem érik fel egyetlen perczedet!

Mint minden öreg ilyen ügyekben, az öreg András bá is rosszul számított.

Minden nap látva egymást, a mindennapi élet apró bajai közt és a minden embernél megtalálható apró hibákkal, nemhogy összeszoktak volna, hanem még elidegenedtek egymástól.

A nagy kiterjedésű kert munkáját néha nem győzték el a háziak s ilyenkor leginkább a szomszédban lakó két asszonyt hívták segíteni.

Sárika mindig velök dolgozott s ilyenkor asszonyi szokásként rendesen családi ügyeiket tárgyalták. Az egyik többször elbeszélte, hogy jut arra verve haj-

birodalmi kancellárnál, Friedrichsruheban tett látogatásával fejezte be.

A császárnak az északi udvaroknál tett látogatásából való visszatérését, a berlini közvélemény emelkedett hangulatban üdvözlö. — A »National Zeitung« meglehetősen bizalomteljesen várja a császártalálkozás eredményét, kijelentvén, hogy most a diplomácia a nyert időt és kedvező hangulatot felhasználhatja az európai viszonyok konsolidálására s a birodalmi kancellár vaskeze már működik ebben az irányban. Alapos a remény, hogy a császár utazása által elért eredmények nem fognak nyomtalanul eltűnni. A császár most befejezett utazása az idei nyár folyamán végbe menendő találkozások bevezetését, de láthatólag azok alapzatát is fogja képezni.

Ujabb hírek szerint, II. Vilmos császár látogatását Koppenhágában a dán chauvinisták tüntetései megzavarták. A »Hamburger Correspondenz« azt az eddig még más oldalról meg nem erősített hírt hozza, hogy két konservatív kopenhágai lapnak látogatás előtt megjelent tapintatlan nyilatkozatai a német császárt annyira lehangolták, hogy eredetileg három napra tervezett látogatását egy napi időzésre redukálta.

A Standard hírét, az angol királynő és Vilmos császár találkozásáról Baden-Badenben a »Voss. Zig.« valószínűnek tartja, sőt tekintve az ifjú császár viszonyát nagyanyjához és a walesi herceghez, képtelenségnek mondja azt a feltevést, hogy a német császár éppen csak a st.-jamesi udvart ne látogatná meg.

A londoni német nagykövet tudatta Salisbury miniszterelnökkel, hogy ezentul a britt alattvalók is, ha Németországba akarnak menni, utlevéllel kell, hogy ellátva legyenek.

Nagyon valószínű, hogy Anglia, mely külügyi dolgokban kevésbé sentimentális mint Franciaország, hason rendszabállyal fog élni az Angliába jövő német alattvalókkal szemben.

A sofiai osztrák-magyar és görög konzulok kíváncsára a bolgárok felhagytak a rablók üldözésével. — Határozottan állítják, hogy a váltságdíj már le van téve Filippopolban az ottomán banknál.

Ristics lapja, a belgrádi »Srpska Nezavisnost« legújabb száma, Ausztria-Magyarország ellen oly heves cikket közöl, mely még az efféle szerb sajtóban is szokatlan. Minden szerszemséltenség — ugymond a lap — mely Szerbiát éri, Ausztria-Magyarországtól ered, mely mindig és minden alkalommal Szerbia romlására és a szerb népfaj tönkretételére törekszik. Szerbia valóban tönkre is ment volna, ha nem volna az ő oldalán, mint pártfogó, a hatalmas Oroszország. Ausztria mindent elkövetett, hogy Szerbiát megbántsa és azt függő helyzetbe hozza; Szerbia gazdasági emelkedését lehetetlenné tette (itt egy csomó szidalom következik) és most még a szerb családi életet is megtámadja.

A cseh sajtóban mindég találkozunk támadásokkal a magyar kormány, s Magyarország ellen. A prágai »Halas Naroda« legutóbbi cikke e tekintetben különös figyelmet érdemel. Nyilván hirdeti e lap, hogy a magyar politika vereséget szenvedett minden téren

s e vereség tekintetében első sorban helyezi azt a vereséget, mely a »magyar chauvinizmust« a német császár oroszországi útja által érte.

Az igazság Bulgáriáról.

Azon kipróbált forrásból, melynek a »Pester Correspondenz« által közzétett émanatioi az összes európai sajtót bejárták s mindenütt nagy feltűnést keltettek, legújában oly közleményeket kapott a »Pester Correspondenz«, melyek megérdemlik, hogy a közérdeklődést magukra vonják. Ezek így szólnak:

Stambulow ur benszült s beköltözött publicista barátai által a legszorgosabban dementáltat mindent, a mi a fejedelemmel s konzervatív minisztertársaival való meghasonlásáról közöltetett. Stambulow ur kijelenti, hogy a fejedelemmel tökéletes egyetértésben van, közte és Nacsevics és Stoiloff urak közt minden elvi kormányzási mozzanatra nézve teljes megegyezés uralkodik, hogy e szerint Bulgária népe s kormánya állandóan Ferdinánd fejedelem mellett van, vele állnak avagy buknak.

Egyet azonban nem nyilatkoztat ki Stambulow ur tollforgató hivei által, pedig szerintünk ez bir a legnagyobb horderővel, hogy t. i. ezen boldog egyetértést ismét helyreállítani — mert nagyon meg volt az zavarva s igen szükséges volt a helyreállítás — csak akkor iparkodott, midőn kísérlete, Oroszországgal úgy egyezni meg, hogy tovább is a kormány élén maradjon, teljesen meggyőződve, hogy korántsem azt akarjuk mondani, hogy Stambulow ur fejedelme ellen konspirált s annak eltávolítására dolgozott — nem! Stambulow ur úgy formulázta az Oroszországgal leendő kibékülést célzó javaslatát, hogy azok keretében gondoskodva volt Coburg Ferdinánd számára helyről, még hozzá legeslegelsőről. De rossz nyelvek állítják (rossz nyelvek mire nem merészkednek?), hogy Stambulow ur végre, ha másként éppen nem ment volna a dolog, Ferdinándot is feláldozta volna a »salus republicae«-nek, bár vérző szívvel, — saját személyét azonban nem.

Már pedig az Oroszországgal leendő kibékülés első feltételül Stambulownak és egész pártjának eltávolítását állították fel azon helyen, hova követül küldötte a maga becsületes alkuszát a bolgár kormány mostani feje. Erre a »bolgár Cavour« — Stambulow ur nagy előszeretettel fogadja ez enyelgő nevet — a leggyorsabban elejtette a finoman font, de nagyon korán izzóvá lett aknarobbantó zsinórt s inkább az ismert egyezsége lépett.

Ha az utolsó órában segítségül hitt olasz missio közbenjárásának nem sikerült az áldozatokat a rablók kezéből kimenteni, ha — Isten mentsen! — a Bellovából elhurcoltakat megölik, akkor Stambulow ur eljátszotta szerepét, minden félig figyelemre méltó ember haragja s megvetése kell, hogy elsöpörje őt. . . . Akkor pedig vagy a chaos jön, mely okvetlen elnyeli Ferdinánd fejedelemségét, vagy pedig — a szerencse esetén, a mire azonban nem számíthatni, — Radoslawou jut a kormány élére, ki igen loyális ember ugyan, de Ferdinándért éppen nem lelkesül s mindenesetre többre becsüli a szignatárius hatalmak jóakarátát, Oroszországot is, mint — Nacsevics ur kötelezettségeit.

Ferdinánd fejedelem pedig úgy látszik vaksággal van megverve, majd minden héten utazik, hogy lappáljakat rendezzen, részleteket, melyeknek egy fejedelmet nem is kellene érdekelniök, néha meg éppenségsneveltségesen jelentéktelenek. Mig ezeknek a saját fel fogása szerint való idomításával bibelődik, addig itt Sofiában légmentesen eltávozik a néptől s oly emberekkel, mint Radoslawov, körülbelül úgy bánik, mint Európában valamely gavallér a volt-szabójával, kinek nem akar többé munkát adni.

Ha egyszerre csak azt fogják beszélni, hogy Ferdinánd fejedelem el hagyta Bulgáriát a nélkül, hogy Isten hozzád-ot mondott volna, senki sem fog rajta csodálkozni.

Vajjon fog-e az neki s Coburnak sokat használni? Alig. Az egész dolog nagyon görbén indul. Az ismeretes rabló ügyben a Stambulow-regime s különösen a kormányelnök ur oly fejtelenséget mutatott, mely a legszomorubb következményeket vonhatja még maga után.

Román lapszemle.

Megjárta a »Pesti Napló«, hogy a »Gaz.« számára egyszer vezércikkre való anyagot szolgáltatott. Ezért most aztán következik a »Gaz.« részéről az ismerő nyilatkozat. A dolognak egy kis előzménye van s ezt előre bocssatom.

Az »Egyetértés« tudósította olvasóit arról, hogy minő sorsra jutott Elzász-Lotharingiában a francia nyelv. Nemcsak nyilvános iskolákból tiltatott ki egészen, de még magántanítók is sem alkalmazhatják a

szülék a francia nyelv tanítása végett gyermekeik mellé. Erre igen természetesen eszébe jutott az »Egyetértés«-nek is, hogy bezzeg nem bánik így a magyar kormány a nemzetiségekkel: románál, szászszal, tóttal, de azért őrizkedik a porosz intézkedés felett határozott nézetet nyilvánítani.

Nem így a »Pesti Napló«, e független(?) ellenzéki lap, mert ez ugyanazon napról keltezve, így mert szólni: »Kérjük a magyarhoni nemzetiségek gyors megmagyarosítását, mert Magyarország csak így leend erős és szabadulhat meg a veszélytől.« Kell-e neki így írni? Ha igen, most nyelje le ezt a gazetái adagot is:

»Ez a nyílt és merész követelés bizonyítja, hogy a soven magyarok készek minden pillanatban bármilyen zsarnoki rendszabályhoz nyulni a nemzetiségek megmagyarosítására.« Szerinte azonban egész más az, ha valamit az orosz kormány erőszakol, mert az erők különbözők ott és nálunk. Igaz; de az is igaz, hogy Románia ereje is különbözik a miénktől, de azért a román kormány is eltöltötte a magyar nyelv tanítását a moldvai csángó községi iskolákban. Magán tanítókat az ottani csángók nem fogadnak, nem is tudják, hogy mi fán terem; de ha megpróbálnák: ép úgy járnának, mint az elzásziak.

De nálunk a »Gazeta« szerint: »A »Pesti Napló« és a többi sovenista magyar lapok által nyilvánított áramlattal szemben a nemzetiségek örökjének és tegyék magokat védelmi állásba. Ha nemzeti lételőket meg akarják tartani, úgy erőlesen vissza kell utasítaniok minden magyarosító kísérletet.«

Eddig tartott a barátság a »Gazeta« és »Pesti Napló« között. Tudtuk mi ezt előre, hogy hamar össze fog menni a barátság. A »Pesti Napló« ellenzéki lap, de erős magyar jelleggel. A »Gazeta« nemzetiségi tulzó lap, ha nem is éri utól a Tribunát. Így állván a dolog, most meg mi szeretnők megtudni a Gazetától, hogy melyek a sovenista magyar lapok és melyek a nem sovenisták? Hát ez bizony nehéz egy feladvány az ő számára, hanem megsugjuk, hogy ne törje sokat rajta a fejét, mert abban, hogy az ezer éves Magyarország tovább is magyar legyen, nincs a magyar lapok között nézetkülönbség. — Nem áll egyetlen egy magyar lap soha a »Gazeta« és »Tribuna« álláspontjára. Hogy miért nem áll, ezt nem szükséges mondanunk. Okos, észszel felruházott ember nem szokott kést ütni saját szívébe.

A szebeni »Telegraful« szépen kiszámította, hogy a román tankötelesek közül mintegy 70%-lék jár iskolába s az olvasást élvezni tudók száma is lehet 8%-lék. És mégis, míg a 60 ezer szerbnek van 21 lapja, addig a 3 millió románnak van 18.

Ismerünk — úgy mond — igen sok egyént, ki középiskolát végzett, ismerünk papokat, tanítókat, dus gazdákat, kik teljes életükben semmit sem olvasnak, még ha elibe teszszük is az olvasmányt. Előfizetés, könyvvásárlás! Olyan nincs! Vigasztalódjék a »Telegraful«, mert mi is ismerünk ilyeneket, ha nem is nagyon sokat.

A »Tribuna« ugyancsak üti a nagy dob fenekét az Associatiunea nagygyűlése érdekében, hogy menjenek Abrudbányára az alyafiak. — Egy kicsikét talán messze lesz Bereczkről, Ó-Radnáról, de miattunk csak menjenek. A dologban az a szép, hogy ezért is a magyar kormányt kell nyomda festékre venni.

Vannak — úgy mond — öntudatos és öntudatlan magyar kormányi ügynökök, kik lehütik a lelkesedést. Természetesen ezek az ügynökök mind románok.

Azon törí fejét, hogy kik fognak most már az az 1848-as Czipariu elnök és Bologa alelnök helyére megválasztani. Nem kandidál ugyan, de társadalmilag független egyéneket szeretne. Majd megkapja ő azokat is a »Tribuna« táborában. Mi már is sejtjük, hová ezélez.

Czenkalji.

Városi ügyek.

A városi közgyűlések mindenkor szerdán d. u. tartatván, minthogy csak a késő esti órákban végződnek, csütörtöki számunkban nem referálhatunk azokról. Ez az oka, hogy, mai számunkban referálunk csak a szerdai ülésről, melynek lefolyását a következőkben ismertetjük.

Az ülés elején Kowalter Frigyes interpellálta a polgármestert, van-e tudomása arról, hogy a főreáliskola építése színhelyén tetemes földfeltöltések eszközöl tetnek tekintet nélkül az ott elfolyó fontos közcsatornára, megjegyezve, hogy ebből a városnak később még nagy költségei származhatnak.

A polgármester a jövő ülésre igéri a feleletet. Más kisebb jelentőségű kérdések után Donath György kérdést intéz a bolonyai vízvezetékét illetőleg. Schnell Károly pedig a már a múlt évben megszavazott köz-

totta az oltárhoz, annyira utálta férjét s azután megszerette és most boldog. A nagy szerelem nem vezet jóra, az ifjú szív gyakran téved.

Sárika elgondolta, hogy ő nem lenne boldog ilyen körülmények között. Ő soha sem menne férjhez ahhoz, a kit nem szeret, inkább meghalna. Milyen szép lehet az élet, ha szeretik egymást. A galamb csak galamb s mégis mily édesen csókolja meg társát, s mily édes szeretettel gyűgögnék együtt. Hányszor, de hányszor elnézi őket s ilyenkor nem tudja, miért remeg szíve olyan édesen. Vajjon jobbak lennének azok az embereknek? . . . Hogy szeretik egymást, hogy őrzik az otthont, hogy dédelgetik kisdedeiket . . .

Ugy megjedtt e gondolatra s szíve hevesen verni kezdett. Tudja már jól, hogy neki nem illik arra gondolni és mégis szüntelen csak arra gondol.

Aztán az asszonyokhoz nem szólt többet egész nap. Azt hitte, haragszik az asszonyra, ki verve ment az urához, mégis boldognak mondja magát — nem, szüntelen a galambokra gondolt.

Másnap még korábban kelt fel a rendesnél s megfejeve a teheneket, sietett a tejet összeszűrni, hogy mint rendesen a városba vigye eladni.

Az utban egy távoli öreg rokonuk lakott, ki bús özvegységben élte napjait s ezelőtt Sárika a városból jövet gyakran fölkereste. Ilyenkor házat, udvart tisztára söpört, úgy, hogy feltűnően meglátszott minden a gondos kéz nyoma. Egy idő óta kimaradt a háztól s mi ez időt azóta számítjuk, mióta az öreg asszony egy fiatal szolgálégényt fogadott a házhoz.

(Folytatása következik.)

fürdők felállítását sürgeti s kérdést tesz a klastromkapu előtti szükséghely kitakarítása tárgyában, mely a környezetre nézve már tűrhetetlen.

A tárgysorozat első pontja, nevezetesen a gázgyári szerződés felmondása, a bizottsági javaslat értelmében fogadtatott el, a mennyiben kimondatott a szerződés felmondása. A fölött, hogy ezután miként történjék a város világítása, a tanács utasított javaslatokat tenni.

A Nagy- s Klastrom-utca közötti tér szabályozása kimondatván, pályázat fog kihirdettetni a régi várfalak lebontására.

Végül kimondatott, hogy a város esetleg — kedvező körülmények között — megveszi az asztaloskertet.

A gyűlésnek csak az esti órák vetettek véget.

Izgalmas közgyűlés.

— Brassói általános nyugdíjintézet. —

A „Brassói általános nyugdíjintézet” — mint már múlt számunkban röviden jeleztük — folyó évi július 30—31-én tartotta a tanácsházán 44-ik rendes közgyűlését Brennerberg Ferenc polgármester, intézeti elnök vezetése alatt. Már az előzetesen kiosztott évi jelentés, mely az eddigi 42 egységű nyugdíjat 20 krra ajánlja leszállítani, nemkülönben dr. Weisz Ignác helybeli ügyvédnek az évi zárszámadásból meritett, illetve alapján írt röpirata, melyben utal arra, hogy az intézet felszámolása (liquidatio) immár kikerülhetetlen, nagy izgatottságot idézett elő a tagok között, és különösen az e célra Bukarestből Brassóba jött tagok tanúsítottak erős ellenzékét, mindjárt a gyűlés megnyitása után megtagadva az évi jelentés tudomásul vételét s ezzel kapcsolatban indítványt téve az intézet felszámolásának kimondására.

Csak Albrich szebeni tanár hígdadt és szakszerű fellépésének sikerült, megnyugtatóni csak némileg a kedélyeket, melyek még az alapszabályellenes házépítés óta, mely az intézeti vagyont több mint 120.000 frttal károsította, nem csillapodtak le.

Nyolcz órai izgatott tárgyalás után, mely alatt az izgatóságnak nem egy keserű pilulát kellett nyelnie, végre elfogadtatott a 20 krajczáros nyugdíjfizetés, melyvel egyidejűleg utasított az igazgatóság, érintkezésbe tenni magát egy elismert tekintélyű matematikussal az iránt, miképen lehetne az intézet fenntartása mellett, jelen vagyonát alapul véve, annak prosperálását biztosítani.

Az intézet 1844-ben sok jóakarattal, de annál kevesebb szakismerettel alapított; de a kor haladása különösen az intézettel rokonágu biztosítási szakban maga mögött hagyta ez intézet vezetőségét, mely 1865 ig, tehát kerek 20 évig minden halálozási tábla nélkül dolgozott. Egyetlen alapja az volt, hogy a tagok átlagos életkora 33 év. Ennek alapján állítottak fel akkor egy minden tudományos alapot nélkülöző egy-ségrendszert s ennek alapján különösen a magasabb koruaknak oly nyugdíjak fizettettek ki, melyek még a valószínűség-számítással szemben is nevetségesek voltak. Ez alapon az intézet azon időkig közel 700.000 frttal többet fizetett járadékokban, mint kellett s megengedve lett volna. Szakértők intészei, felszólalások a közgyűlések n, pusztában elhaló hangok voltak, sőt még a ma érvényben álló alapszabályok is tartalmaznak sok olyan rendelkezést, a melyek sehogy sem egyeztethetők össze a józan ész parancsolta, számszerű alappal.

Az intézetnek Ausztria és Magyarországon valamint Romániában mintegy 7462 tagja van. Ennyi ember anyagi érdeke van tehát most megtámadva az intézet igazgatóságának szakértelem-hiánya és alapszabály ellenes eljárása miatt.

Vajjon nem volna-e célszerű, ha az osztrákok példáját követve, a belügyminiszterium keblében külön osztálya volna a biztosítási ügynek? Ha ez meg volna nálunk, akkor nem történhetné meg az sem, hogy a „Brassói általános nyugdíjintézet” igazgatósága ily érzékenyen sértené 7462 ember anyagi érdekeit.

h.-i.

Felhívás és kérelem

Brassó város magyar közönségéhez.

Az E. M. K. E. idei augusztus hó 19—20-án Brassóban tartja idei nagygyűlését. Köztudomású tény, hogy az E. M. K. E. brassó-megyei választmánya ez alkalomra különböző ünnepélyességeket rendez, úgy az egyesülethez, mint magyarságunkhoz méltóan akarván megünnepelni ezen ritka alkalmat.

A vendégek bejelentése napról-napra gyarapodik s már is oly tekintélyes, hogy az ünnepély fényes sikere biztosítva van.

A mikor a helyi választmány az ünnepé-

lyek rendezését elhatározta, első sorban Brassó város magyar közönségének minden alkalommal tanúsított nemes áldozatkészségébe s vendégszeretetébe vetette bizalmát. E bizalom kifejezésaként bátorodik a rendezőség tisztelettel kérni városunk t. magyar közönségét: nyissa meg vendégszerető hajlékait vendégeikül jövő testvéreinknek.

Kérjük tisztelettel: méltóztassanak a vendégek elszállásolását önkéntes felajánlásával megkönnyíteni és lehetőleg mielőbb bejelenteni, hány vendéget méltóztatnak e két napra elfogadni. A vendégek érkeznek augusztus 19-én. s maradnak aug. 21. reggelig. — A szíves bejelentések Sztterényi József titkárnál eszkozlendők.

Ugyanekkor kérjük mindazokat, kik az aug. 20-án rendezendő dísz ebéd n résztvenni óhajtanak: szíveskedjenek már most előjegyezteni magukat. Előjegyzések eszkozlendők Sztterényi József titkárnál, Zeidner Henrik s Altstädter Antal könyvkereskedőknél.

Az ügy érdekében ismételjük kérésünket s reméljük annak fényes eredményét.

Brassó, 1887. július hó 17-én.

Sztterényi József,
titkár.

Koós Ferencz,
elnök.

A közönség köréből. *)

Gyámintézeti ünnepély, közgyűlés, tombolajáték és táncmulatság.

Az erdélyi ág. ev. magyar gyámintézet 1888. évi június hó 29-én d. e. Pürkerecen isteni tisztelettel egybekötte tartotta meg közgyűlését, melyet d. u. társasabéd, tombolajáték és táncmulatság követett.

Az ünnepi szónok Dendeli Sámuel hosszufalusi lelkész volt, ki nagyhatásu alkalmi beszédével a hallgatók köztetszését vivta ki. Az ünnepélyen jelenvolt szép számú közönség a templomi perselybe a gyámintézet javára 5 frt 50 krt adakozott. Köszönet érte, a szónoknak és az adakozóknak!

A közgyűlés tárgyait Szmik Gábor gyámintézeti elnök nagy gondnal összeállított évi jelentése, az állandó választmánynak az alapszabályok pótlására vonatkozó javaslata, a pénztárnoknak a gyámintézet vagyoni állapotáról egybeállított jelentése, a tisztviselők válaszlása és indítványok képezték.

A társasabédén mintegy 45 tag vett részt, hol az izletes ebédet élénk társalgás és zamatos pohárköszöntő fűszerezte.

A tombolajáték a gyámintézetnek mintegy 300 frt tiszta jövedelmet hozott. Brassó-megyénk s magyar esperességünk nemeslelkű áldozatkész honleányai 108 darab kisorsolandó tárggyal ajándékozták meg a gyámintézetet, miért kiváló elismerés és hálás köszönet illeti őket! Nagy ügybuzgalmat, áldozatkészséget tanúsítottak jólelkű uraink is, a szegény egyházak és tanulók segélyezése sz. céljának előmozdítása körül; mint-hogy ki-ki számos tombolajegyet volt szíves megvenni és elárusítani. Ezek közül különösen kiemelendők nt. Moór Gyula főesperes, ngs. Szmik Gábor gyámintézeti elnök, nt. Masznyik Gyula lelkész, ngs. Rombauer Emil esperességi felügyelő, tek. Lukács Károly jegyző és házigazda, tek. Tusch Ferencz erdész urak és sok más lelkes ügybarátaink.

A táncmulatság a közeli nyíres erdőben, részint a közbejött eső, részint a zenészeket illető csekély jövedelem miatt nem fehetett minden igényeknek megfelelő. Egyebiránt minden a közjótékonyt szíven hordozó és nemesen gondolkozó urnőt és urat kibékíthet azon gondolat és édes köztudat, hogy legalább a szegény egyházak és tanulók segélyezése a gyámintézetnek 300 frt tiszta jövedelmet hozott, mi ily szűk és kis körben minden esetre felette gazdag siker!

Elismert köszönetet érdemel Lukács Károlyné ő nagysága, ki mint házi-asszony sok fáradozása és az ebéd körüli ráfizetése által nagylelkűséget cselekedett! Elismerés, köszönet illeti Szmik Gáborné, Masznyik Gyuláné, Petonszky Anna, Gödri Mihályné, Giró Katalin ő nagyságait, kik a tombola-jegyek, jelvények s egyéb tárgyak elárusítása közül kitűnő sikert arattak és fényes eredményt tüntettek fel.

A nyilvánosság előtti beszámolás, az érdekeltek tájékozása s megnyugtatósa szempontjából — a tekintetes szerkesztő ur engedelmevel — legyen szabad becses lapjában a tombolajegyek nyerő, nyeremény számait, tárgyait és a nagylelkű adományozók neveit — őszinte elismerés és hálás köszönet kifejezése mellett — közzé tennem. (Legközelebb. Szerk.)

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel a későbbi előfizetésük közzétételére.

Meghívó. Az E. M. K. E. közgyűlését rendező bizottság t. tagjai, névszerint: Fellner Lajos, Harmath Lajos, Lázár Gerő, Nagy Gyula, Orbán Ferencz, Szentí Bálint és dr. Weisz Ignác urak, kéretnek, szíveskedjenek a szombaton f. hó 4-én, d. u. 5 órakor szokott helyen tartandó ülésre, a tárgyak rendkívüli fontosságánál fogva, lehetőleg teljes számban megjelenni.

Püspöki látogatás. Ferencz József unit püspök a háromszéki egyházkerület megvizsgálása rendjén, hétfőn reggel városunkba érkezik, hogy az itt három év előtt újólag szervezett unitárius leányegyházat meglátogassa. Kiséretében lesznek: — Lőfi Áron bölöni. lelkész, háromszék köri esperes és Boros György kolozsvári papnöveldei tanár urak. A látogatás ő méltósága határozott kívánságára családias jellegű lesz, s kizárólag az ügykezelés felülvizsgálására szorítkozik, miért a szokásos templomozás is elmarad. Dél előtt fel 11 órakor az unitárius hívek gyűlésre jönnek össze az ev. reformátusok imaházába; délután 1 és 1/2 órakor szűkebb körű bankett lesz a „Hotel Bukarest” szállodában s ebéd után a kedves vendégek visszatutaznak Előpatakra, onnan utjokat tovább folytatandó.

E. M. K. E. vendégek. Az igazgató-választmány pótlólag bejelenté Cseh Lajos nyug. min. osztálytanácsost. Az udvarhely-megyei választmány által pótlólag bejelentettek: Jakab Gyula főszolgabíró, dr. Ráczkői Sámuel, Pálffy Károly tanár, Pálffy szül. báró Bánffy Dénesné, leányával és Laúko Albertné. Az igazgató választmány pótlólag bejelenté még: dr. Moldován Gergely egyetemi tanárt Kolozsvarról. Ezenkívül érkeztek kérdezősködések még Fogarásról és Baróthról.

Hymen. A helybeli csendőrszárnyparancsnokságnak derék szakaszparancsnok-főhadnagya, Szabó József, ki alig három havi ittléte óta is már általános szeretetnek örvend, a napokban tartja esküvőjét Székes-Fehérvárott Neumann Róza kisasszonnyal, Neumann ottani ékszerész leányával. A boldog fiatal pár jövő héten érkezik városunkba.

Kisdedővőügy. Az Emke. Brassó-belvárosi kisdedővő intézetét július hóban 60 gyermek látogatta rendszeren, a bolonyai intézetet pedig 70.

Tagosítás Rozsnyón. A tagosítás terjed megyénkben is. Ujabbán ismét a rozsnyói hírtokosok kérék a helybeli kir. törvényszéknél Rozsnyó községére a tagosítást. Feketehalonban pedig e hó 2-én volt a tárgyalás, mely a legszebb rendben folyt le.

Lakások. A t. közönség, szíves lesz mely az Emke közgyűlésére vendégeket elfogadni, kéretik, szíveskedjék ebbeli szándékát lapunk szerkesztőjével tudatni.

Tűz. Cütörtökön este felé megkondukt a vészhang, jelezve, hogy a város területén kívül tűz van. Türkös községe kért segélyt. A brassói tűzoltók azonnal kivonultak a tűz színhelyére, hol egyik helyen 5 ház, a másik helyen 2 ház égett. A tűzoltók megfeszítő munkájának sikerült a tüzet eloltani. A község lakói is derekasan viselték magukat.

Rendőri hírek. (Öngyilkosság.) Tegnapelőtt reggel a postaréten, gyümölcsös-kert közt vezető gyalogösvényen halva találták meg Csikes Frigyes rézműves-segédet. A megindított nyomozás kiderítette, hogy a szerencsétlent a nagy nyomora hajtotta öngyilkosságba, melyet egy pisztolylyal vitt magán végbe. — (Elveszett) tegnad a szénapiacson 9 frt. papírban. A becsületes megtaláló kéretik, szíveskedjék ezen ízeletet a városkapitánysághoz leadni.

Kovácsna ég. Ezt a borzalmas hírt közli a táviró. Tűzoltókat kérték segítségül Sepsiszentgyörgyről. Azonnal el is ment egyik csapat szerelvényeivel és oltó eszközökkel. Háromszék-megye főispánja Pótsa József, az orbai járás képviselőjével báró Szentkeresztty Bélával azonnal a vész helyére siettek. Még alig épült fel némileg hamvaiból a virágzó székel község a két év előtti nagy tűzvész után, midőn ismét érkezik a Hiób-hír.

Francia tanító. Gustave Lannégrace (szentlélek utca 113 sz. a.) egy született francia, ajánkozik ez uton francia-nyelv-órak adására.

Értesítés. A brassói szabósegédek által rendezett junális alkalmával felülfizetők, az adakozó t. mester urak és a jelenvolt közönség ezennel mintegy nyilvános nyugtázásképp értesítetnek, miszerint a sűrű az elhunyt kartárs Várhegyi Ferencz sirjára (a postaréti róm. kath. temetőben) már múlt héten felállított. Fogadják még egyszer a kegyes szívű adakozók és felülfizetők hálás köszönetünket. A rendező bizottság.

A klosternenburgi szekerészeti raktár részére való szállítás. A brassói kereskedelmi és iparkamarához épen most érkezett a pályázati hirdetmény az 1889. évben szükséges szekerészeti alkatrészek, lószerszámok, lóvakarók, különféle fémnemek és eszközöknek a klosternenburgi szekerészeti raktár részére leendő biztosítása tárgyában. A tárgyalás f. évi szeptember 3-án tartatik. A hirdetmény az érdekeltek részéről a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában betekinthető.

BCU Cluj-Napoca.

A nagy keleti utazásra

eddig annyian és olyan különböző igényekkel jelentkeztek, hogy a városi menetjegy-iroda a közönség érdekében úgy intézkedett, hogy mindazok, kiknek elég idejük nincs az egész nagy utat megtenni, annak csak felét is megtehessék.

E szerint a keleti utazásban kétféleképp részt lehet venni úgy, hogy az utazó a Balkánon át meglátogassa Konstantinápolyt, Palestinát, Egyiptomot, Görögországot; vagy úgy, hogy az utazásnak csupán első felében vesz részt, abban, mely a Balkán félsziget főbb pontjait érinti, Konstantinápolyt, s itt öt napi tartózkodást természetesen beleértve. Az utazás ezen kisebb csoportja, ha eltekintünk is azon rendkívüli érdekességektől, melyeket Belgrád, Saloniki, Konstantinápoly és a tengeri utazás nyújt, különösen iparosainkra és kereskedőinkre tehető hasznossá, a mennyiben a városi menetjegy-iroda úgy szerződik a „Messagerie“ társulattal, hogy a társaság külön gőzöse mindenféle árumintát, melyet az utazók esetleg magukkal vinni czél-szerűnek tartanak, teljesen ingyen szállít. Természetes,

hogy ezt a kedvezményt, az áruminta ingyen szállítást a hajón bármelyik utazó igénybe veheti, azt is, a ki kereskedelmi összeköttetéseket akar létesíteni Palesztinában, Egyiptomban vagy Görögországban.

A m. kir. kereskedelmi miniszterium a tavalyi keleti utazásnál kiváló előzékenységgel hívta fel keleti konzulátusainkat, hogy az utazókat mindenben támogassák s remélhető, hogy ez idén sem fogják konzulátusaink támogatásukat megtagadni. A keleti utazás első felének a balkániak részvevői számára külön program fog legközelebb megjelenni. Az utazás mindkét csoportjára csak augusztus 20-ig lehet jelentkezni, a mi különben azért fontos, mert a társaság gőzhajóján csupán annyi utas helyeztetik el, a mennyit a a teljes kényelem megenged.

Brassói vasútforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.
Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.
Gyorsvonat este 10 óra 12 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.
Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.
Gyorsvonat reggel 5 óra 37 perczkor.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. augusztus hó 4-én.

Román papirpénz à 20 frankos	8.75 vétel	8.80 eladás
„ ezüstpénz à 20	8.70	8.75
Napoleon'or (aranypénz)	9.82	9.85
Török lira	11.15	11.18
Arany	5.82	5.85
Orosz papírrubel	114.—	115.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztörényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 336./1888. számv.

Árlejtési hirdetmény.

A sepsi-szentgyörgyi m. kir. álladalmi méntelep homoródi (Kőhalom mellett), sepsi-szentgyörgyi és deési osztályoknak az 1888. évi november hó 1-étől 1889. év október hó végeig terjedő időre szükségeltető élelmészeti cikkek biztosítása czéljából a Seps-Szentgyörgyön folyó évi július hó 24-én kelt és kibocsátott kibocsátott hirdetménynyel közzétett alhasznábérlői feltételek alapján, kenyér, zab, széna, alom- és ágyszalma, kemény tűzifa és petroleum szállítása iránt Seps-Szentgyörgyön a méntelep irodájában folyó évi augusztus hó 27-én délelőtti 10 órakor írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog tartatni.

A közelebbi feltételek a nyilvános helyeken kifüggesztett hirdetményekből láthatók, vagy pedig a magy. kir. méntelep parancsnokságnál megtekinthetők, esetleg innen kikérhetők.

Seps-Szentgyörgy, 1888. július 24.

A s-szentgyörgyi m. kir. méntelep parancsnoksága.

Szám 6441.—1888. alisp.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1888. évi június hó 23-án kelt 17974 számú rendeletével a sárkány-törösvárai uton levő Barczapataki hid építését 7515 frt 18 kr helyben hagyván, a közigazgatási bizottság jul. hó 14-én 497. határozatával helyreállítását 7525 frt 18 kr összeg erejéig elhatározta.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása czéljából az 1888. évi augusztus hó 16-ik napjának délelőtti 10 órájára a vármegyei alispáni hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhívatnak, hogy a fentebbi munkálatok elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogarás, 1888. július hó 26 án.

Gramou Dániel,
alispán.

Jó kereset! (265) 2-3

Nők, kik izléses kézi munkát tudnak készíteni, állandóan kapnak otthon is végezhető munkát, valamint jó fizetéssel alkalmazást nyerhetnek.

Bővebb felvilágosítást ad

Rácz Lajos,

fűszerkereskedő színház-utca.

Helyiség-változás.

Alólírott tisztelettel kívánja értesíteni úgy a városi, mint a vidéki nagyrődemű közönséget, miszerint kézműárak-üzletét

a **Lenszerre 26. szám alá,**
özü. Grossné-féle házba helyezte át.

Kiváló tisztelettel

Schul József.

A dr. Otrobán Nándor tulajdonát képező

„**Első magyar petrolgyár**“

irodájában (Brassó, Nagy-utca 488. sz.) gyári árban kapható elsőrendű, — ugyszintén szalon-petroleum is hordókban és kőkorsókban.

259 3 20

Van szerencsém a m. t. közönséget értesíteni, miszerint
Brassóban, Szentlélek-utca 118. sz. a.

női kézimunka-áru üzletemben

minden a női kézimunkák körébe vágó cikkek, ugymint: mindennemű *himzések*, *kézimunkákhoz való mindennemű kelmék és anyagok*, *RAJZOK* s *MINTÁK*, *faállványok* s *keretek*, *luxus-kosarak papír- s más anyagokból* stb. oly nagy választékban kaphatók, hogy a legkényesebb izlésnek is megfelelhetnek.

Üzlete körébe vágó bármily megrendeléseket a legjutányosabb árak mellett elfogad, és a mélyen tisztelt közönséget üzletének szives megtekintésére kéri kiváló tisztelettel

(275) 1—3

Zimmermann Vilma.

Dr. C. M. FABER

néhai I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja, Bécsben
cs. kir. szabadalmazott

hygienikus kivonatai a száj s fogak ápolására.

Eucalyptus-szájesszencia

(kitűntetve Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legtartalomdúsabb (78% hatásos alkatrészt), legelismertebb hygienikus kivonat a száj ápolására, kellemetlen szag eltávolítására, a fogak fentartására, védőszer mindennemű torokbaj ellen. Gyermekeknek gargalizáló szer iskola előtt s után, óvszernek diphteritisz ellen nagyon ajánlható. A beteg-szobák fertőztelenítésére nélkülözhetetlen. — Az orosz császári kormány által 1881. jan. 28-áról 681. med. depart. sz. min. leirat alapján a kórházakba s gyógyintézetekbe bevezetett.

—o Egy üveg ára 1 frt 20 kr. o— (19 b) 7—12

Külön szájszappan „Puritas“,

a legrégebb s egyetlen, már az 1862. évi londoni kiállításon kitűntetett kitűnő, legjobb s leghathatósabb száj- s fogkonzerváló szer. Egy boboz 1 frt.

Kitűnő Puritas-fogkefék, préselt bnx- s vegyileg zsirtalantott sürtéből. Egy darab ára 50 kr.

Raktárak: Brassóban Jekelius F., Kugler E. Schuster K. L., Kőhalomban Wolff E. gyógyszerésznél, valamint Erdély minden gyógyszerárán és illatszerezénél.

Fő szétküldési raktár: **BÉCS, I. Bezirk, Bauermarkt, Nro 3.**

EREDETI KENYÉRLISZT.

Több igen tisztelt vevőm óhajának eleget teendő, jövőre a valódi

eredeti kenyérlisztet

gyártom, azaz oly lisztet, mely teljesen tiszta, elsőrendű buzából oly módon készítettik, hogy a korpa kivételével az egész buzából csak egyféle liszt öröltetik, a melyben tehát a buza teljes ereje enne van, miért is mint legjobb kenyérliszt ajánlható.

Megrendeléseket úgy erre, valamint más lisztnevekre s hüvelyes veteményekre, a melyek nálam mindenkor raktáron vannak, elfogad

kiváló tisztelettel

FROMM MÁRTON.